

உ
கடவுள்துணை.

யாப்பிலக்கணம்.

திருத்தணி ஐக
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
இயற்றியது.

5. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, M. A.,
அவர்கள் பரிசோதித்தது.

சென்னை :
ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

யாப்பிலக்கணப் பதிப்புரை.

சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இச்சென்னை மாநகரில், திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானைய ரெனவும், சரவணப் பெருமானைய ரெனவும் இருவர் புலவர் விளங்கினர். இவ்விருவரும் திருவாவடுதுறைக் கச்சியப்ப முனிவரிடத்திற் றமிழ்கற்ற திருத்தணிகைக் கந்தப்பையரென்னும் வீரசைவ சிகாமணியின செல்வக்குமாரர்கள். இவர்கள் தமிழ்க் காகச செய்த நன்மையை அளவிட்டிரைக்க முடியாது. திருக்குறள் கைதம் பிரபுலிங்கலீலை முதலிய நூல்களுக்கு உரைசெய்து வைத்ததன் றி இலக்கணத்தை விளக்கச் சில நூல்களும் இவர்கள் பெயரால் வெளிவந்திருக்கின்றன. தற்காலத்து ஜனாபிப்பிராயத்தை யொட்டி இலக்கணத்தை யிருவர் தலையிலும் ஏற்றவேண்டியிருக்கிறதே யொழிய அச்சிட்டக்காணும் நூலகத்து இதற்கு ஆதாரம் சிறிதுமில்லை.

கி. பி. 1828 - ல் வெளிப்பட்ட இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடை யென்னும் நூல் மிக விரிந்தது. எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணியென்னும் ஐந்திலக்கணங்களையும் எடுத்துச்சொல்வது. இந்நூல் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் பெயரால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் “இந்நூலாசிரியர் விசாகப்பெருமானையர்க் கிளவலாகிய சரவணப்பெருமானையரற் சொல்லப்பட்டது” என அந்நூன் முதற்பக்கங்களிற் பொறிக்கப்பட்டு முளது. நூலாசிரியர் தற்சிறப்புப்பாயிரங் கூறும் பொழுதும் “அலகில் சீரெழுத் தாதியைந்தறைகுவ னமைந்தே” என்றனர். அணியிலக்கணம் அது காறும் தமிழிலுள்ள அணியிலக்கணங்களைத் தழுவாது வடமொழிச் சந்திராலோகத்தைப்பின்பற்றி எழுதப்பட்டபடியால் இலக்கணச்சுருக்க வினாவிடை யாசிரியர் வடமொழி வல்லாருதவி பெற்றப்பாகத்தை யெழுதினரென்பதற்கு “இதனுள் அணியிலக்கணம் புதுர் சீதாராம சாஸ்திரியாரற் பரிசோதிக்கப்பட்டது”

என்னும் வாக்கியம் சான்று பகரும். இதனாலெல்லாம் விசாகப்பெருமானையே வினாவிடை முழுதிற்கும் ஆசிரியரென்பதும், சரவணப்பெருமானையர் ஆசிரியரல்லரென்பதும் தெளிவாக விளங்கும்.

இனி, சின்னாட் சென்ற பின் வினாவிடைக்கண் தமிழ்சுத்பார் ஆதரம குன்றியதுபோலும், வினாவிடை யாசிரியர் தாமே பாலபோதவிலக்கணம் என வேறொரு நூல் செய்தனா. இந்நூலின் ஐந்தாம் பதிப்பு கி. பி. 1870 - ல் அச்சிடப்பட்டது ஒருபிரதி கண்டேன. இப்பாலபோத விலக்கணத்து யாப்பும் அணியும் காணப்படினும், எழுதியவா எழுத்துஞ் சொல்லுந்தான் எழுதியதாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கு அதனுள், “இந்நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், புணர்ச்சியதிகாரம், தொடர்மொழி யதிகாரம் என நான்குதிருவாரங்களாக வகுக்கப்படும்” என்னும் வாக்கியமே சான்று. அன்றியும், தொடர்மொழி யதிகாரத் திறுதியில் ‘தொடர்மொழி யதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது. திருத்தணிகைக்கந்தப் பையாகுமாராகிய விசாகப்பெருமானையரால் இயற்றப்பட்ட பாலபோத விலக்கணம் முடிந்தது முற்றும்” என்று வரும் வாக்கியமும் இதனை நிறுத்தும். யாப்பதிகாரமும் அணி யதிகாரமும் வினாவிடையி லுள்ள படியே வினாக்களை மட்டுந் தள்ளி அச்சிட்டுச் சேர்க்கப்பட்டன போலும்.

நாமிங்குப் பதிப்பிக்க எடுத்துக்கொண்டது இலக்கணச் சுருக்கத்துக் காணப்படும் யாப்பிலக்கண வினாவிடையே. பாலபோத விலக்கணத்தில் நூதனமாகக் காணப்படும் சில உதாரணச் செய்யுள்களும் தக்கவிடத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. யாப்பிலக்கணத்தில் உதாரணச் செய்யுள்கள் 77-வரை காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலாசிரியர் விளங்கியது சென்ற நூற்றாண்டி லாயி னும் இவரது சரித்திரம் யாண்டும் கோத்து எழுதப்பட்டிராமை நம்மனோர்க்குப் பொதுவாகச் சரித்திரங்களிடத்துள்ள

அசிரத்தையைக் காட்டும். இவ்வணியிலக்கணத்தைச் சில வாண்டுகளின் முன தனிநூலாக வெளிப்படுத்திய தமிழ்ப் பண்டிதர் ஈக்காடு இரத்தினவேலு முதலியாரவர்கள் இந்நூலாசிரியரது பிறப்பு வரலாற்றை ஒருவாறு கூறியிருக்கின்றனர். அது வருமாறு. “திருத்தணிகைப்பதியில், வீரசைவ குலோத்பவராய்க் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து, திருவாவடு துறைபாதினத்துக் கச்சியப்பமுடிவர் வழியிலிலக்கிய விலக்கணங்களை யாராய்ந்த கந்தப்பையரென்பவ ரொருவரிருந்தனர். அவர் இவ்வறமேற்கொண்டு சில்காலொழுக்கியப் பேறடையாது மனமாழ்கி, தன மனைவி தேய்வயானையம்மை யோடுடன் பிறந்த வள்ளியம்மையை மணந்து பின்னுஞ் சிலவருடங்கள் கழித்து, இருவரி லொருவர்பாலும் புத்திரோற்பவங் கைகூடாது கவலைக்கட லுளாழ்ந்தது, தமது வீடர் கட்டுக்குக் கல்வி பயிற்றுவதிலேயே மனத்தைச் செலுத்தி ஒருவாறு துணிவு கொண்டனர்.

“இவரிங்கனமிருக்க: இவர் மனைவியிருவருந் தணிகையப்பதிக் கருகிலுள்ள ஊருணியொன்றினின்று நீர் முகந்தவரச் செல்லுகையில், அவர்கள் கட்புலனுக்குத் தோற்றிய வேங்கடமலையை நோக்கித் தணிகாசலபதிபை வெறுத்தார் போல, இச்செங்கல்வராயனுக்கு நம்மிது கருணையிலலைபோலும், இனி வேங்கடத் திறைவனேனும நமக்கு நன்மக்களாயருளாளு வெனச் சம்பாஷித்துச்சென்று, நம்மிடத்துக்குமுந்நதை யுதிப்பின், திருமாவின் பெயரை யதற்களித்துமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு வீட்டையடைந்தனர், சினனுட் சென்ற பின்னர் அவ்விரு சகோதரிகளுங் கருப்பவதிகளாய் முறையே ஒவ்வொரு ஆண்மகவைப் பெற்றனர். அப்பிள்ளைகள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒருநாளின் வித்தியாசத்தாலேயே மூத்தோ ரிளையோ ரெனப்பட்டனர். அவ்விரு சிறுர்க்கும் தந்தை தமது மரபின்படி விசாகன் சரவணன் என நாமகரணஞ் செய்ப யத்தனிக்கையில், அவர் மனைவியர் திருப்பதிமலையைக் கண்டு தங்களுட் டீர்மானித்த வகையை வெளியிட, ஐயர

வர்கட் கிணங்கித் தாம் நிரும்பிய நாமங்களுடன் பெருமா
ளென்பதைப் புணர்த்தினா. அதனால் விசாகப்பெருமானையர்
சரவணப்பெருமானையரென வழைக்கப்பட்டனர்.

“இச்சகோதரர்களிருவரும் மிக்க ஒற்றுமை யுடையராய்
த் தமது தந்தையாரிடம் பல நூல்களைக் கற்று, பின்னாச்
சென்னை நகரை யடைந்து சஞ்சீவிராயன்பேட்டையில் வா
ழ்ந்திருந்த இலக்கணக்கடலாகிய இராமாநுஜ கவிராயரிடம்
நன்னுன் முதலிய பன்னூல்களும் பயின்று கற்றோர் மதிக்க
த்தக்க வித்துவசிகாமணிக ளாயினர்.”

இவ்விருவருள் விசாகப்பெருமானையர் நெடுங்காலம்
சென்னை யூனிவர்ஸிட்டி யென்னும் சகல சாஸ்திர கல்விசா
லையில் தமிழ்த்தலைமைப் புலமை நடாத்தினர். சரவணப்
பெருமானையர் சிலகாலம் நூல்கள் செய்துகொண்டும் மாண
வர்க்குப்பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டு யிருந்து இளமையிலே
யே காலஞ்சென்றனர். பல வேதாந்த நூல்கள் செய்தவரும்
சிலநூல்களுக்கு விருத்தியுரை செய்தவருமாகிய நகூர் சச்சி
தானந்த பிள்ளையென்பவர் இவரிடத்துத் தமிழ் கற்றவரு
ளொருவர். நன்னுற்கு முதலிற் காண்டிகையுரை செய்தவா
விசாகப்பெருமானையர் என்பதும் ஞாபகத்தில் வைக்கத்தக்க
து. இது வெளிப்பட்ட பின்னர்தான் இவராசிரியர் இரா
மாநுஜ கவிராயர் இராமாநுஜ காண்டிகை யெழுப்பும் விரு
த்தியுரை யொன்று செய்து கி. பி. 1847-ல் வெளிப்படுத்தி
னர்போதும். ஆறுமுகநாவலர் காண்டிகையும் பின்னர் வெ
ளிப்பட்டதுவே.

தமிழ்ப்பண்டிதர் இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள் பதி
ப்பு அகப்படுத்த லருமையாய் விட்டபடியாலும், மதுரைத்
தமிழ்ச் சங்கப்பதிப்பு கருநாடக வெழுங்கை யதலரித்தி
ருப்பதால் தற்காலமாணவர்க்குப் பெருமபயன் செய்யாமை
யானும் இப்பதிப்பு வெளிப்படுத்தலாயிற்று.

யா ப் பி ல க் க ண

உதாரணச் செய்யுள் முதற்குறிப்பு.

சீர்கள்.

ஓரகைச்சீர்.

பலர்மிசையேகி

கற்றதனாலாய

ஈரகைச்சீர்.

வேதப்பொருளாய்

ழுவகைச்சீர்.

ஆனந்தக் கூத்த

மண்ணீரனல்

நாலகைச்சீர்.

அள்ளற்பள்ளத்

தலைகள்.

தேனார்கஞ்சச்

பெரிய வர்தந்நோய்

மண்ணீரனல்

அஞ்சம்போனடை

தொடைகள்.

எதுகைத்தொடை.

துகடர்பெருஞ்

சொற்போர்புரிவ

பொன்னினன்ன

வானின் துலக

ஆவாசென்றே

தக்கார்தகவில

மோனைத்தொடை.

கற்றளகல்வியுந்

அடலவேண்டிமைந்

எதுகைமோனையின் றிவரும்

பாட்டு.

பூத்தவேங்கை

வெண்பா.

துறள்வெண்பா.

உடையார்முன்

கண்ணுதல்காட்சி

நேரிகைவெண்பா.

கூற்றங்குமைத்த

ஏற்றான்புன்னூர்ந்

இன்னிகைவெண்பா.

துகடர்பெருஞ்

கடற்குட்டம்போழ்

மழையின்றிமாநில

காதன்மகளிர்

அங்கண்விசம்பி

சிந்தியல்வெண்பா.

அறிந்தானையேத்தி

போற்றுமின்போற்று

பஃறெடைவெண்பா.

வையகமெல்லாங்

சு யாப்பிலக்கண உதாரணச் செய்யுள் முதற்குறிப்பு

வெண்டாவின்ம்.

தறன்வென்செந்நுற.

ஆர்கலியுலகத்து

தறட்டாழிநக.

நண்ணுவார்வீளை

அறுவர்க்கறுவரை

வண்டாராபூங்கோ

வெண்டாழிநக.

நண்ரிவென்றுதீய

அட்டேருண்கண்

வெண்டுநற.

படந்தருவெய்வீளை

குற்றிருக்குமடலா

வெளிவிருத்தம்.

அங்கட்கமலத்தலர்

ஆயாவென்றேயரு

அகவற்பா.

நேரிசையாதிரியப்பா.

பெருந்துறைபுகுது

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

நீரின்நண்ணையுந்

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

யேரல்வேலிவேர்

அடிபறியண்டிலவாசிரியப்பா.

தீர்த்தமென்பது

அகவற்பாவின்ம்.

ஆசிரியந்தாழிநக.

சந்தமுடாகியச்

கன்றுருணிலாக்

ஆசிரியந்துறை.

கரைபொருகானியா

இரங்குருயின்முழ

ஆசிரியவிருத்தம்.

விடஞ்சுழுவீனிடை

கோமுனிலிருக்கு

அருவருகருமுலக

வளங்குலாவரு

கைத்தலத்தழைக

கலிப்பா.

வண்ணகவொத்தாழிநக.

தொல்லுலகம்படுசுழிகை

அம்போநாங்கவொத்தாழிநக.

மேற்கூறியகவியில் அராகமொ

ழித்துக்காண்க.

நேரிசை யொத்தாழிநக.

மேற்கூறிய கவியில் அராகத

தையும அம்போதராகததையு

மொழித்துக்காண்க.

வெண்கலிப்பா.

சேல்செய்தமதர்வேற்

கலிவெண்பா.

சுடர்த்தொடது

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அஞ்சம்போனடை

தரவினாக்கொச்சகக்கலிப்பா.

வடிவுடைநெடுமுடி

சிறுநீர் வசதி கொச்சகக்
கலிப்பா.

சுந்தகைமத

பிறுநீர் வசதி கொச்சகக்
கலிப்பா.

நாமதியோமுகத்

மயங்கி வசதி கொச்சகக்
கலிப்பா.

சென்கிளர்நெடுமுடி

கலிப்பாவினம்.

கலித்தாழி வச.

நெருகற்றருவத்திருந்
தண்டபறையறையப்
சல்லார்பொழிற்றிலலை

கலித்துறை.

பானுந்தோழியுமாயமு

கலிவிருத்தம்.

வேந்தலைபீடி

கட்டளைக்கலிப்பா.

சொல்லினீரிவ

கட்டளைக்கலித்துறை.

லைமலிவாணுத

வஞ்சிப்பா.

குறளடிவஞ்சிப்பா.

பூந்தாமரைப்போ

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

எறிவெண் டரைக்கட

வஞ்சியினம்.

வஞ்சித்தாழிவை.

பணிமென்றபெயராமே

வஞ்சித்துறை.

பேரறிவன்னன்

வஞ்சிவிருத்தம்.

சாந்தனோதிமதாழ்

மருட்பா.

புறநிலைவாழ்த்து.

தென்றவிடைபோழ்த்த

கைக்களை.

திருதுதல்வேர்வரும்

வாயுறைவாழ்த்து.

பலமுறையோம்பப

செவியறிவுறுஉ.

பல்யானைமன்னர்

நூற்பா.

எழுத்தெனப்படுவ

கூடல்.

உதுக்கான், சுரந்தானா

அவற்றன், அஇஉஎ.

யாப்பிலக்கணம்,

யாப்பு.

1. யாப்பென்பது யாது ?

மேற் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறிய பல சொற்களாலும் பொருட்கு இடனாகக் கற்றுவல்ல புலவரால் அணிபெறப் பாடப்படுவதாம்.

யாப்பு, பாட்டு, கூத்து, தொடர்பு, செய்யுள் என்பன ஒருபொருள் சொற்கள்.

2. அஃது எத்தனை வகைப்படும்?

பாவும் பாவினமுமென இருவகைப்படும்

3. இவ்விரண்டிற்கும் உறுப்பாய் வருவன யாவை ?

எழுத்து - அசை - சிர் - தனை - அடி - தொடை என்பனவும் ஆறாம் அவற்றிற்கு உறுப்பாம்.

1. எழுத்து.

4. எழுத்துக்களென்பன யாவை ?

மேல் எழுத்திலக்கணத்திற் கூறிய முதல் சார்பென்னும் இருவகை யெழுத்துக்களுமாம்.

செய்யுளடிக்கு எழுத்தெண்ணுங்கால் மெய்கள் எண்ணப்படாவாம்.

தமோசிதைப ஸ்ரூநிடததக சூழமியலிகரமும் சூழ்மிய
லுகரமும் அளபெடைபும தள்ளுநாநிபேரம்.

2. அசை.

5. அசையென்பது யாதா :

எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டுச் சிமக்கு உறுப்பாய் ஸ்ரூ
வதாம்.

6. அஃவரை எதுகனை வகைப்படுபு?

நேரசையும் நிறையசை புமென இருவகையாய்விடும்.

(1). நேரசை.

7. நேரசைகளைப்பன யாவை :

சூழ்மிலேறும நெடிமிலேறுத தனித தவரினும், அல்லது
ஒற்றடுக்குவரினும் நேரசைகளாம்.

உதாரணம். ஆழி

இம்மொழியில், நெடிலும் சூழிலும் தனித்து நேரசை
யாயின.

சொல்வான்

இம்மொழியில், சூழிலும் நெடிலும் ஒற்றடுக்கு நேர
சையாயின.

அஃவன் என்பதுபோல் பெயர்ச்சைகளுழி யல்லது
தனிச்சூழில் மொழிக்கு முகனில் மொசை யாகாது

(2) நிரையசை.

8. நிரையசைகளைப்பன யாவை :

சூழ்மிலேறும நெடிமிலேறுத தனித்துவரினும்,
அல்லது ஒற்றடுக்குவரினும் நிரையசைகளாம்.

உ-ம். அணி - அணில்; குர - குரால் எனவரும்.

3. சீர்.

இவ்வென்பது யாது?

ஆய்வைச் சிறுபான்மை தனிததும் பெருப்பாலும் இரண்டு முக்கியவாகத் தொடர்ந்தும் வருவதாம்.

10. அச்சி எத்தனை வகைப்படும்?

ஓரரச்சீரும் ஈரச்சீரும் மூவச்ச்சீரும் நாலச்ச்சீரும் என நான்கு வகைப்படும்.

(1). ஓரச்சீர்.

11. ஓரச்சீரிகளென்பன யாவை?

தனிததுவருட நேரச்சீரும் நிரைபரைடமாகிய இரண்டு மாட.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு:

நேர் - நாள். நிரை - மலர்.

இவை பெருமபாலும் வெண்பாவின் ஈறழியுஞ் சிறு பான்மை ஒழிந்தவற்றுள்ளும் வருட.

உ-ம். “மலாய்சை யேகிஞன மாண்டி சோத்தா
நிலைசை திவாழ் ஊர்.”

(1)

“நறந்தன லாய பயனெனகொல பாலறிவ
னா டொழி ஆ ரெனின ”

(2)

இக்குறள் வெண்பாக்களின் இறுதியில், வா - நாள், ரெனின - மலர் என ஓரச்சீர் நிரைபரைட வந்தன காண்க.

(2). ஈரச்சீர்.

12. ஈரச்சீரிகளென்பன யாவை?

நேர்நேர் - நிரைநேர் - நிரைநிரை - நேர்நிரை என இரண்டசை கூடி வருகலாகிய இரண்டு நான்கு மாட.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

நேர்நேர் - தேமா. நிரைநேர் - புளிமா.

நிரைநிரை - கருவிளம். நேர்நிரை - கூவிளம்.

இவை அகவற்கே உரியவாய் இயற்சீரெனவும், அகவற்
சீரெனவும் பெயா பெறும்.

உ.-ம். "வேதப் பொருளாய் விளங்கிய சங்கரன்

பாதத் துணைமனம் பற்றுவோர்

போதத் தொளிர்நலம் பொருந்திவாழ் குவரே" (1)

இவ்வகவலுள், வேதப்-தேமா, பொருளாய் - புளிமா,
விளங்கிய - கருவிளம், சங்கரன் - கூவிளம் என ஈரசைச்சீர்
நான்கும் வந்தன காண்க. பிறவும் அன்ன.

(3). மூவசைச்சீர்.

13. மூவசைச்சீர்க் ளென்பன யாவை ?

மேற்சொல்லப்பட்ட நேர்நேர் முதலிய நான்கின் இது
திரிலும் நேரசையும் நிரையசையுந் தனித்தனி கூடிவருதலா
லாகிய எட்டுசைச்சீர்களுமார்.

இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு :

நேர்நேர்நேர் - தேமாங்காய்.

நிரைநேர்நேர் - புளிமாங்காய்.

நிரைநிரைநேர் - கருவிளங்காய்.

நேர்நிரைநேர் - கூவிளங்காய்.

நேர்நேர்நிரை - தேமாங்கனி.

நிரைநேர்நிரை - புளிமாங்கனி.

நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி.

நேர்நிரைநிரை - கூவிளங்கனி.

இவ்வெட்டும் உரிச்சீரெனவும், இவற்றுட் காய்ச்சீர்
நான்கும் வெண்பாவிற்ரு உரியவாய் வெண்சீரெனவும், கனி
சரிநான்கும் வஞ்சிப்பாவிற்ரு உரியவாய் வஞ்சிச்சீரெனவும்
பெயர் பெறும்.

உ-ம். “ஆனந்தக் கூத்த னடிக்கன்பு செய்மனனே

யீனந் தனையொழிவா யின்று.”

(4)

இக்குறள் வெண்பாவினுள், ஆனந்தக் - தேமாங்காய்,
கூத்த - தேமா, னடிக்கன்பு - புளிமாங்காய், செய்மனனே -
கூளிளங்காய், யீனந் - தேமா, தனையொழிவா - கருவிளங்
காய், யின்று - காக எனக் காய்ச்சீர் நான்கும் வந்தன
காண்க.

“மண் னீரனல் வளிவாறொடு

வெண் னீர்மதி வெங்க திருயி

ரெண்ணீடுரு வியைபசுபதி

நாளுந்

என்மன மிடங்கொண் டிறைதலால்

வன்மனக் கொடியர்சொற் கிலையங் குதலே.” (1)

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள், மண்ணீரனல் - தேமாங்கனி, வளி
வாறொடு - புளிமாங்கனி, வெண்ணீர்மதி - தேமாங்கனி, வெ
ங்க திருயி - கூளிளங்கனி, ரெண்ணீடுரு - தேமாங்கனி, வியை
பசுபதி - கருவிளங்கனி எனக் கனிச்சீர் நான்கும் வந்தன
காண்க.

(4). நாலசைச்சீர்.

14. நாலசைச்சீர்க ளென்பன யாவை ?

ஆம் மூவசைச்சீர் எட்டன் இறுதியிலும் நேரசையும்
நிரையசையும் தனித்தனி யடுத்து வருதலாலாகிய சீர் பதினா
றுமாம்.

16. அத்தனை எத்தனை வகைப்படும்?

நேரோன் றுசிரியத்தனை - நிரையொன் றுசிரியத்தனை -
வெண்சா வெண்டனை - இயற்சா வெண்டனை - ஒன்றிய வரு
சித்தனை - ஒன்று வஞ்சித்தனை - கலித்தனை என எழுவகைப்
படும.

17. அவை யெவ்வாறு வருவனவாய்?

(1). நேரோன் றுசிரியத்தனை.

மாமுன் நோவருவது. நான்முன் நோவருவதும் அது.

(2). நிரையொன் றுசிரியத்தனை.

என்முன் நிரைவருவது. மலாமுன் நிரைவருவதும் அது.

(3). வெண்சீர் வெண்டனை.

காய்முன் நோ வருவது. பூமுன் நோவருவதும் அது.

(4). இயற்சீர் வெண்டனை.

மாமுன் நிரையும் என்முன் நேரும் வருவது. நான்
முன் நிரைவருவதும் மலர்முன் நோ வருவதும் அது.

(5). ஒன்றிய வஞ்சித்தனை.

கனிமுன் நிரை வருவது. நிழல் முன் நிரைவருவதும்
அது.

(6). ஒன்று வஞ்சித்தனை.

கனிமுன் நோவருவது. நிழல் முன் நோவருவதும்
அது.

(7). கலித்தனை.

காய்முன் நிரைவருவது. பூமுன் நிரை வருவதும் அது.
உ-ம். “நேரை கஞ்சச் செம்ம லாதி
வானோர் மாடர் மங்கலம் களத்திடை

வலியோடு நிலைபெற' மலிபெருங் கருணையி
 னலைதரு மிருளவிட மணிமிடற் றிருத்தூங்
 தில்லையுட் சிவபிரான் றிருவடி
 யொல்லையிற் பரசுநாக் குயர்கதி யெளிதே.”

(7)

இவ்வகவலுள், தேனாற்கஞ் என மாமுன் நோர் வரு
 தலால் இது நேரோன் றுசிரியத்தனையாம். மங்கலங்கற்கள க
 என விளமுன் நிரை வருதலால் இது நிரையொன றுசிரியத்த
 னையாம்.

“பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ள
 மெரியி னிழுதாவ ரென்க - தெரியுமாய்
 மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுபபைக
 கண்டு கலுழ்மே கண்.”

(8)

இந் நேரிசைவெண்பாவினுள், பெரியவர்தந்க் நோய்
 எனக் காய் முன் நோர் வருதலால் இதுவெண்பா வெண்டனையாம்.
 நோய்போற்க்பிறர் என மா முன் நிரை வருதலால்
 இது இயற்சீர் வெண்டனையாம். பிறவும் அன்ன.

“மண்ணீரனல் வளிவானொடு
 வெண்ணீர் மதி... ..”

(9)

என்னும் வஞ்சிப்பாவினுள், மண்ணீரனல் + வளி எனக்
 கனிமுன் நிரை வருதலால் இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம்.
 வளிவானொடு + வெண் எனக் கனிமுன் நோர் வருதலால்
 இது ஒன்றி வஞ்சித்தனையாம். பிறவும் அன்ன.

“அஞ்சம்போ னடையுமையா எகவசரிப்பச் சுர்ப்பரவ
 நெஞ்சஞ்சேர் தருமன்யி னெறிமுனிவா கருகுவிய்ப்
 விஞ்சஞ்சீர்த் தனித்திலை வியன்பொதுவி னடமாடுங்
 கஞ்சந்தாழ் திருவடிகள் கருதிமட னொழிநெஞ்சே.”

(9)

என்னும் இக்கொச்சகக் கவிப்பாவினுள், அஞ்சம்போ +
 னடை எனக் கனிமுன் நிரை வருதலால் இது கவித்தனையாம்.
 பிறவும் அன்ன.

5. அடி.

18. அடியென்பது யாது ?

மேற்சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்தவருவதாம்.

19. அவ்வடி எத்தனை வகைப்படும் ?

குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடி லடி, கழிநெடி லடி என நேருவகைப்படும்.

20. அவ்வடி எத்தனை வகைப்படும் ?

(1). குறளடி இருசீரானவருவது. (2). சிந்தடி முச்சீரானவருவது. (3). அளவடி அல்லது நேடி நாதசீரான வருவது. (4). நெடி லடி ஐஞ்சீரான வருவது. (5). சழிநெடி லடி ஐந்தின் மேற்பட்ட சீரான வருவன வெல்லாம். இவற்றிற்கு இலக்கியம் பின் பாவும் இனமுங் கூறும் வழிக் காண்க.

6. தொடை .

21. தொடையென்பது யாது ?

பல அடிகளிலேனும் பல ிகளிலேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வருவதாம்.

22. அத்தொடை எத்தனை வகைப்படும் ?

எதுகைத் தொடையும் மோனைத் தொடையுமென இரு வகைப்படும்.

(1). எதுகைத்தொடை.

23. எதுகைத் தொடையென்பது யாது ?

அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்ப இரண்டாமேழுத்து ஒன்றிவருவது எதுகைத் தொடையாம்.

உ-ம். “துகடர் பெருந்தெல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு கடந்தகூழ் பல்லாரோ முண்ட
வகடுற யாமாட்டு நிலலாது செவ்வஞ்
சகடக்காற் போல வருட்.”

(10)

இவ்வின்னிகை வெண்பா வினுள் இரண்டாமெழுத்தொ
ன்றி வருதல் காண்க. அன்றியும்,

“பொற்போர் புரிவர் நான்மறையா
றகமுணர்ந்த தொழுகுலத்தோ
பிற்போர் புரிவர் கெடியசை
யிராமனினய விறல்வேந்தர்
பொற்போர் புரிவர் பிற்பொருளுந்
சம்போற் பேணிப் புரிவணிகர்
கெற்போற் பரிவ ரந்ககரிவ
வேளாண் குலத்து வெறியினரே.”

(11)

என முன்னுமெழுத்து முதலியன ஒத்து வருதலுங்
கொள்க. ஒரே விடத்து ஓரடியுள்ளுஞ் சிலகள்ள இரண்டா
மெழுத்து ஒன்றி.

“பொன்னி னன்ன பொறுசணங் கேந்தி,”

(12)

என வருதலும் உண்டு.

சிறுபாணமை வருக்கவெழுத்தும், நெட்டெழுத்தும்,
இனவெழுத்துய், பிறவும் எதுகையாக வரப்பெறும.

உ-ம். “நானின் தலகம் வழங்கி வருதலாற்
ருனமிழ்த் மென்றுணரற் பாற்று.”

(13)

இது வருக்கவெதுகை.

“கடா வென்றே யஞ்சின ராழ்த்தா ரொருசாரார்
கூடவென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்.”

(14)

இது நெடிசெதுக்க.

“நக்கர் தகலில ரென்ப தவரவ
ரெச்சததாற் காணப் படும.”

(15)

இது வல்லினவேதுகை.

(2). மோனைத்தொடை.

24. மோனைத்தொடை யென்பது யாது ?

முகநிறின் முகலெழுக்காடு பின்வருஞ் சீர்களில்
ஒன்றனுள் னேனும் பலவற்றினுள்ளேனு முகலெழுத்து
ஒன்றிவருவது மோனைத்தொடையாம்.

உ.உ. “சுற்றள கலவியுத் திருவு மாற்றலுத்

தர்வற்று மறலியைத் தடுப்ப வல்லவா

• முற்றொருங் குண்பசு பதியை முன்னுரு

தற்றதா சொழித்திடு முணர்வி விக்கரோ:”

(16)

இச்செய்யுளின் முதலடியில் சுகரமும், இரண்டாமடி
யில் தகரமும், மூன்றாமடியில் முகரமும், நாலாமடியில்
உகரமும் மோனையாகவந்தன. அன்றியும்,

அ-ஆ-ஐ-ஒள.

என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

இ-ஈ-ஏ-ஏ.

என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

உ-ஊ-ஓ-ஔ.

என்னும் இந்நான்கும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

ஞ-ந வும், ச-த வும், ம-வ வும்

ஒன்றற்கொன்று மோனையாம்.

உ-ம. “தடல்சென்றி மைநதிர் புலச்சை மிடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருநகு.”

(17)

இதன் முதலடியில் அகரத்திற்கு ஐகாரம் மோனையா யிற்று. மோனை அனு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

25. எதுகை மோனையின்றி வரும் பாட்டுகளும் உள வோ ?

அவ்வாறு வரும் பாட்டுகளுள் சிலவுளவாம்.

உ-ம். “பூதசவேகை வியனசினே யேறி
மயிலின மகவு நாட
ன்னனுதற கொடிசரி மனததகத தோனே.” (18)
என வரும்.

பா.

26. பா என்பது யாது ?

இரண்டு முதலிய அடிகளால ஆக்கப்பட்டு வெண்பா முடியே பெயரெய்து வருவகாம்.

27. அப்பாவானது எத்தனை வகைப்படும் ?

வெண்பாவும் அகவற்பாவும் கலிப்பாவும் எஞ்சிப்பா வும் அகிய நான்குபேறு, பருட்பா நூற்பா எனனும் இரண் டுவகையிற் அறுவகைப்படும்.

இவற்றுள் முன நான்குமே சிறப்புடையவாம்.

பாவினம்.

28. அந்தான்கு பாவிற்கும வரும் இனங்கள் யாவை ?

தாழிசை துறை எருத்தமென ஒவ்வொன்றாகும் மூம் மூன்றாம்.

வெண்பா.

29. வெண்பாக்கிற்கு இலக்கணமென்ன ?

ஈற்றடி மூச்சிரடியாகவும், ஏனைபடி நாத்சீரடியாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் அகவற்சீரும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும்கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறுது, காசு-பிறப்பு-நாள்-மலர் எனனும் வாய்பாட்டான முடிவது பொதுவிலக்கணமாம்.

30. அவ்வெண்பா எத்தனைவகைப்படும் ?

குறள் வெண்பா-நேரிசைவெண்பா - இன்னிசைவெண்பா-சிறுதொலைவெண்பா-பஃறொடை வெண்பா என ஐந்து வகைப்படும்.

1. குறள்வெண்பா.

31. குறள்வெண்பா எவ்வாறு வரும் ?

இரண்டடியாய் ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிகற்பத் தாலேனும் வரும்.

(1). ஒருவிகற்பக்குறள் வெண்பா.

உ-உ. “உடையார்முன் னிலலார்போ லேககற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்” (19)

இது ஒரு விகற்பக் குறள்வெண்பா. மலரென முடிந்தது.

(2). இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா.

உ-ம். “கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்குல்லை
வெகுகுதறின் றோற்றங் கொளல்.” (20)

இது இருவிகற்பக்குறள் வெண்பா.

2. நேரிசைவெண்பா.

32. நேரிசைவெண்பா எவ்வாறு வரும் ?

நான்கடியாய் இரண்டாமடி யிறுத்சீர் தனிச்சொல்லாய்வர, அடிமுழுதும் ரெதுகையாகவேனும் முன்னிர

ண்டும் ஒரெதுகையும்கின்னிரண்டும் மற்றொரெதுகையுமாக
வேணும் வரும்.

(1). ஒருவிசற்ப நேரிசைவெண்பா.

உ-ம். “கூற்றங் குமைத்த குரைழற்காற கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேக் துடைத்தேமாற் - சீற்றஞ்செம்
யேற்றினுன் றில்லை யிடத்தினு னென்னினியாம்
போற்றினு னல்கு ம பொருள்.” (21)

இது ஒரு விகற்ப நேரிசைவெண்பா.

(2). இருவிசற்ப நேரிசைவெண்பா.

“ஏற்றான்புள் ளாந்தா னெயிலெரித்தான் மாற்பிடந்தா
னீற்றா னிழன் மணி வண்ணத்தான் - கூற்றொருபாண்
மவகையான் பூமகளான வாசடையா னீணமுடியன்
கவகையா ளீளாகழலான் காப்பு.” (22)

இது இருவிசற்ப நேரிசைவெண்பா. காசு என்னும்
வாய்பாட்டான முடிந்தது.

3. இன்னிசை வெண்பா.

33. இன்னிசைவெண்பா எவ்வாறு வரும?

ஒரு விகற்பத்தாலேனும் பல விகற்பத்தாலேனும் நான்கு
படியாயத் தனிச சொல்லினை வரும.

(1). ஒரு விகற்ப இன்னிசை வெண்பா.

“துகடர் பெருஞ்செவ்வந் தோன்றியககாற் றொட்டுப்
பகல் நடந்தகூழ் பல்லாறோடு ண்க
ககடுற யார்மாட்டு நல்லாது செவ்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும்.” (10)

இது தனிச சொல்லினை ஒரு விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசை வெண்பா.

(2) பலவிசற்ப இன்னிசை வெண்பா,

“உதற்குட்டி போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்

பாய்மா வடையா னுடைக்கிரஞ் சோரி

நீ கருட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டங்

சுற்றன் கடந்து விடும்.”

(23)

இது தனிச்சொல்லின்றிப் பல விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசை வெண்பா, அன்றியும்,

“மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை - மழையுந்

தவரினா ரிலீடழி யில்லைத் - தவமு

மரசிப வில்வழி யில்லை - யரசனு

யில்வாழ்வா ரல்லவழி யில்.”

(24)

என அடிசேகராக தனிச்சொற் பெற்று வருவதும்,

“காதன மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு

பேதுற்றா நெஞ்சு பிழைத்தகனஞர் நன்னெஞ்சம்

பொதல் படரும் புவிபூரே - தாதுண்டு

வண்டுறங்கு லிச்சையோன் வைப்பு,”

(25)

என மூன்றாமடி யிறுதி தனிச்சொற் பெற்றுவருவதும்,

“அங்கண் விசம்பி கைனிடாப் பாரிகுந்

நீங்குளஞ் சான்றோரு மொப்பம்மற் - நிங்கண்

மறுவாறஞ் சான்றோலே தாறறா தெருந்து

தேய்வோருமா சுறின.”

(26)

என இரண்டாமடி யிறுதி தனிச்சொற் பெற்று மூன்று
விகற்பத்தான் வருவதும், பிறவாறு நேரிசை வெண்பாவிற
சிறிது வேறுபட்டு வருவனவும் இன்னிசை வெண்பாவாம்.

4. சிந்தியல் வெண்பா.

34. சிந்தியல்வெண்பா எவ்வாறு வருமா?

மூன்றடியாய் நேரிசைவெண்பாவைப்போல வருவது
நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவென்றும், இன்னிசை வெண்

பாலைப்போல வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்ட
வென்றம பெப்பெற்று வரும்.

(1). நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

உ-ம். “அறிந்தானே யேசதி யறிவாங் கறிந்து
செறிந்தாகருச செவ்வனுரைப்பச் - சிறந்தார்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு.” (2)

இது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

(2). இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

“போற்றுமின போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றும்ன்
கூற்றிய குமைக்க வருமுன் னமாங்கா
ளேறறகந்தான் பொற்று ளினை.” (2)

இது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

5. பஃறொடை வெண்பா.

35. பஃறொடைவெண்பா எவ்வாறு வரும்?

நான்கடியின் மிக்க பலவடிகளைப் பெற்றுவரும்.

உ-ம். “வையக மெல்லாக சுழனியா வையகத்துட்
செய்யகமே நாற்றிசையின் நேயங்கள் செய்யகத்துள்
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாதே யந்நாட்டிற் றலையூர்கன் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறலொலாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றான் கச்சி யகம்.” (2)

இது ஏழடிப் பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

வெண்பாவினம்.

36. குறள்வெண்பாவிற்கு இனம் யாவை?

குறள்வெண் செந்துறையுங் குறட்டாழிசையும் இ.
மாம்,

(1). குறள்வேண்டேந்துறை.

37. குறள்வெண் செந்துறை எவ்வாறு வரும்?

விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் உடையதாகி
எனைத்துச் சீரானும் அளவொத்த இரண்டடியாய் வரும்.

உ-ம். “ஆகலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.” (30)

(2). குறட்டாழிசை.

38. குறட்டாழிசை எவ்வாறு வரும் ?

நாற்சீரின் மிக்க பல சீரான் வரும் அடி இரண்டாப்
பற்றடி குறைந்துவருவனவும், விழுமியபொருளும் ஒழுகிய
வோசையு மின்றிக் குறள்வெண் செந்துறையிற் சிதைந்து
வருவனவும், வேற்றுத்தளை விரவிய குறள்வெண்பாவுமென
மூன்றுவகைப் பட்டு வரும்.

உ-ம். “நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய ஞா
கண்ணினாடியே யடைவார்கள் கற்றவரே.” (31) [னநற்
எனவும்,

“அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
மறுவநீ பத்தினிபோல வையரே.” (32)

எனவும்,

“வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருதுதலன்
பண்டைய எல்லன் படி.” (33)

எனவும் வரும்.

1. வெண்டாழிசை.

39. வெண்பாவினம் மூன்றனுள் வெண்டாழிசை எவ்
வாறு வரும் ?

மூன்றடியாய் முதலிரண்டடியும் நாத்சீராயும் ஈற்றடியொன்றும் வெண்பாவைப்போல மூச்சீராயும் முடிவுபெற்று வேற்றுத்தளை விரளி வருவனவும், சிந்தியல்வெண்பா ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவனவுமென இருவகைப்பட்டு வரும்.

உ-ம். “நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யா
ரன்பு வேண்டு பவர்.”

(3)

இது மூன்றடியால் வந்த வெண்டாழிசை.

‘ஆம்பேருண் கண்ணூர்க்கழிந்த மடநெஞ்சே
கோம்பேறுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பேயிறந்து விடல்.

வானேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மட நெஞ்சே
நீளுகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணேயிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்.”

(35)

இது சிந்தியல்வெண்பா ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த வெள்ளைத்தாழிசை.

2. வெண்டிறை.

40. வெண்டிறை எவ்வாறு வரும்?

மூன்றடிமுதல் ஏழடி யீராகப் பின்பு நின்ற சிலவடிகளிற் சிலசீர் குறைந்துவரும். இவற்றுள் எல்லா அடியும் ஓரோசையாய் வருவனவன்றியு முன்பிற்கில அடிகளோரோசையாயும் பின்பிற்கிலவடிகள் மற்றோரோசையாயும் வருதலுமுண்டு.

உம். “படர்தருவெவ் வினைத்தொடர்பூற் பவத்தொடர்ப்ப்
பவத்தொடர்பாற் படரா நிற்கும்
விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக்
கழிவுண்டோ வினையேற் கம்மா
விடர்பெரிது முடையேன்மற் றென்செய்கே னென்செய்கே
டைலரவ மரைக்கசைத்த வடிகேளோ வடிகேளோ.” (36)

இது நான்கடியாய்ப் பின் இரண்டும் இருசீர் குறைந்து
வந்த ஒரொலி வெண்மிறை.

“கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
கொழுந்தேன் பில்கி
யூற்றிருக்குந் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
தொருநா னூன்றி
வண்டிபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
தண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டச்சுலைத் தகிலமா டக்கரும்
கொண்டலோ மெஞ்முழ் கோதையோ மெக்கறைக்
கண்டனா மெத்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.” (37)

இது ஏழடி வேற்றொலி வெண்மிறை.

3. வெளி விருத்தம்.

41. வெளிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும் ?

மூன்றடியினாலேனும் நான்கடியினாலேனும் முற்றுப்
பெற்று அடிதோறும் இறுதியில் ஒரு சொல்லையே தனிச்
சொல்லாகக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேய்ரு நீரேபோலுந்
வெங்கட் சுடிகை விடவரவின் மேய்ரு நீரேபோலுந்
திங்கட்சடையிருந்தில்லைவனத்துள்ளீரேநீரேபோலும்.” (38)

இது மூன்றடியால் வந்த வெளிவிருத்தம்.

“ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகுவென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்த்தனர் நீந்தா ரொருசாரா
ரேகீர் நாடீ ரென்செய்து மென்றா ரொருசாரார்.”

(39)

இது நான்கடியால் வந்த வெளியிருத்தம்.

அ க வ ற் ப ா .

42. அகவற்பாவின் இலக்கணம் யாது ?

நாற்சீரான் வரும் அளவடியதாகியும், இயற்சீர் பயின்
றும், அயற்சீர் விரவியும், தன்தனை தழுவியும், பிறதனை மயங்
கியும், கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி பென்னும் இருசீருங் கல
வாது மூன்று முதலிய பல அடிகளால் வருவது அகவற்பா
அனைத்திற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

43. அகவற்பா எத்தனை வகைப்படும்?

நேரிசை யாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவும்,
நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்
பாவுமென நான்குவகைப்படும்.

அகவல், ஆசிரியம் ஒருபொருட் சொற்கள்.

1. நேரிசை யாசிரியப்பா.

44. அந்நான்கனுள் நேரிசையாசிரியப்பா எவ்வாறு
வரும்?

சுற்றயலடி முச்சீரடியும் மற்றை அடிகளெல்லாம் நாற்
சீரடிகளுமாகப் பெற்றுவரும்.

உ-ம். “பெருந்துறை புருத்து பேரின்ப வெள்ள

மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சுகமே

வாசக மதற்கு வாச்சியந்

தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே.”

(40)

என வரும்.

2. இணைக்குறளாசிரியப்பா.

45. இணைக்குறளாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

ஈற்றடியும் முதலடியும் ஒத்து நடுவடிகளில் ஒன்றும் பலவும் ஒருசீரும் பலசீருங் குறைந்துவரும்.

உ-ம், “நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்

சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீருஞ்

சார னாடஞ் கேண்மை

சாரச் சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே.”

(41)

என வரும்.

3. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

46. நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

எல்லா அடியும் அளவொத்த நாற்சீரடிகளாகப் பெற்றுவரும்.

உ-ம், “வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்

சார னாட செவ்வியை யாகுமதி

யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரந்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்குவ

ளையிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.”

(42)

என வரும்.

4. அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா.

47. அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா எவ்வாறு வரும்?

எல்லா அடியும் அளவொத்து எவ்வடியை முதனடு விறுதியாக உச்சரித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் வழுவாது நிற்பக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “தீர்த்தமென்பது சிலகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.”

(43)

என வரும்.

அகவற்பாவினம்.

1. ஆசிரியத்தாழிசை.

48. அகவற்பாவினம் மூன்றனுள் ஆசிரியத்தாழிசை எவ்வாறு வரும்?

யந் தமமுள அளவொத்த மூன்றடிய
தாய்த் தனித்தேனும் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கியேனும்
வரும்.

உ-ம். “சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறு
மத்தமு மாகலி னனந்தன் கண்டளே
யுத்தம னைந்தெழுத் துருவங் காண்பன.”

(41)

இது தனித்துவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

“கன்று குணிலாக் கனியுதிர்ந்த மாயவ
னின்றநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி.

உரம்பு கயிருக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி.

கொல்லையந் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லையந் மானுள் வருமே லவன் வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி.”

(45)

இது ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்
தாழிசை.

2. ஆசிரியத்துறை.

49. ஆசிரியத்துறை எவ்வாறு வரும்?

எனைத்துச்சீரானும் வருமடி நான்குடையதாய் ஈற்றய
லடி குறைந்தேனும், முதலடியும் மூன்றாமடியுங் குறைந்தே
னும வரும். அவ்வாறு வருமிடத்து இடைமடங்கியும் மடங்
காகும் வரும்.

உ-ம, “கரைபொரு காணி யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவீராயி
னரையிருந் யாமத் தடுபுவியே றஞ்சி யசன்று போக
நரையுரு மேறுதுங் கைவே லஞ்சு தும்மை
வரைபர மங்கையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ.” (46)

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்
துறை.

“இரங்கு குயின் முழுவா வின்னிசையாழ் தேளு
வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி
லரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின் [னில். (47)
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென் செய்த திளவே

இது நான்கடியதாய் இடையிடை குறைந்து இடை மட
க்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.

3. ஆசிரியவிருத்தம்.

50. ஆசிரியவிருத்தம் எவ்வாறு வருப?

அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்கினால் வரும்.

(1). அறுசீர்.

உ-ம். “விடஞ்ஞ முரவி னிடைறுடங்க
மினல்வான் வீசி விரையார்பேங்
கடஞ்ஞந் நாடன் காளிங்கன்
கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி

வடஞ்சேர் கொங்கை மலைதாந்தாம்
வடிக்கண் ணீல மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா
மென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே.” (13)

இது அறுசீர்க் கழிநெடி லடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்
தம்.

(2). எழுசீர்.

“கோமுனிவ ருக்குமரி தாய்முது மறைப்பனுவல்
சூறிய பரப்பி ரமமா
மோமெனு மெழுத்தின்வடி வாய்நட நவீற்றுபுலி
பூரன்மகு டச்ச டிலமேன்
மாமதியி னைத்தனது கோடெனவெ ட்ப்பமத
மாமுகன் முகக்கை தொடவத்
தா மதிப னிப்பகையெ னாவர நதிப்புகவொர்
தோணியென விட்ட கலமே.” (49)

இது எழுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

(3). எண்சீர்.

“அருவருக்கு முலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
கானந்தப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் நீரீர்
மண்ணெனுமெண் வகையுறுப்பின் வடிவு கொண்ட
வொருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் றால்
வுருவையிஃ தொருத்தனென்கோ வொருத்தி யென்கோ
வருவருக்கு முரித்தாக வொருவ னென்றோ
ரியற்சொலில் தெனின்யான்மற் றென்சொல்கேனே.” (50)

இது எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

(4). ஒன்பதின்சீர்.

“வளங்கு லாவரு மணக்க னார்விழி
மயக்கி லேமுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்கான்

களங்கு லாமுட விறந்து போயிடு.

காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினோ
துளங்கு நீர்கழ றழங்க வாடல்செய்

சோதி யானணி பூதி யானுமை பாதி யான்
விளங்கு சேனடி யுளங்கொ ளீரெமன்

விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே.” (51)

இது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

(5). ஒன்பதின் மிக்கசீர்.

“கைத்தலத் தழற்கணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொ ருத்தி

கட்க டைப்ப டைக்கி னேத்த திறலோரா

முத்தலைப் படைக்கரத்தெ மத்தர்சிற்ச பைக்கு ணிற்கு

முக்க ணக்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ

நித்திலத்தி னேப்பதித்த கச்சறுத் தடிக்க னத்து

நிற்கு மற்பு தத்த னத்தி னிடையேவே

ளத்திரத்தி னேத்தொடுத்து விட்டுநெட் டயிற்க ணித்தி

லக்க ணுற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே.” (52)

இது ஒன்பதின் மிக்கசீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்
தம்.

கலிப்பா.

51. கலிப்பாவிற்கு இலக்கண மென்னை?

வெண்சீர்மிகப் பெற்று மாச்சீரும் விளங்கனிச்சீரும்
பெறாது பிறசீர்களுஞ் சிறுபான்மை கலந்து கலித்தனையும்
அயற்றனையுந் தழுவி, தாவு - தாழிசை - அராகம் - அம்போ
தரங்கம்-தனிச்சொல்-சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்பினுள்
ஏற்பனகொண்டு நாற்சீரடியால் வருவது கலிப்பா அனைத்தி
ற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

52. அக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்?

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும், கொச்சகக் கலிப்பாவுமென மூன்றுவகைப்படும்.

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

53. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? அனை எவ்வாறு வரும்?

வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா - அம்போதரங்க வெத்தாழிசைக் கலிப்பா - நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா என மூன்றுவகைப்படும்.

(1). வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அவற்றுள், வண்ணக வெத்தாழிசைக் கலிப்பா ஒரு தரவு - மூன்றுதாழிசை - அராகம் - அம்போதரங்கம் - தனிசசொல் - சுரிதகம் என்னும் இவ்வாறுறுப்பும் ஒன்றன்பின ஒன்றுறக் கொண்டுவரும். அராகமெனினும் வண்ணகமெனினும் ஒக்கும். அசையடிமெனினும் அம்போதரங்கமெனினும் ஒக்கும்.

அராகவுறுப்பானது அளவடி முதல் எல்லா அடிகளாலும் நான்கடி முதல் எட்டடி யளவாக வரும்.

அம்போதரங்க வுறுப்பானது நாற்சீரடியாகிய ஈரடியால் இரண்டு, ஓரடியால் நான்கும், முச்சீரடியால் எட்டும், இருசீரடியாற் பதினாறுமாகவரும். சிறுபான்மை முச்சீரடி நான்கும், இருசீரடி எட்டுமாகவும் வரும்.

உ-ம். “தொல்லுலகம் படுகடிகைச் சுடர்மணி விளக்கெந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுவியும் பணிசெய்ய
வந்தரதக் துபிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
வீத்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்

சூடகத் தளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
வாடகத் திருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோம்.

இது ஆறடித் தாவு.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் மெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய வ்சித்தனையே.

கடநாக மெட்டும்விடங் காளுக மோரெட்டுங்
தடநாக மவையெட்டுந் தரித்துள பூந் துகிலொன்று
முடளுக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுதிப்பொன்று
மடளுக வரவல்குற் கணிகலையா வசைத்தனையே.

வரு¹லப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையு
மரு¹ல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையுங்
கரு¹லக் கண்ணியுமை செங்கைகரு கங்கையெனுந்
திரு¹லக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

இவை மூனறும் நான்கடித்தாழிசை.

கறைவிடமுகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி ரொடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
லெறுழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறவிய துயிர்கொள மலர்தரு கழவினை.

இலவிதழ் மதிதுத விரதியோ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னனையடல் செயதுதல் விழியினை.

உலகமொ டியிர்களு முலைதர வலம்பரு
மலர்மகள் கொடுகனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகனொர் புகலென முறையிட
வலைகடல் விடமுன மமுதுசெய் தருளினை.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவர விரசத
வசலம தசைதர வடல்புரி தசமுத
நிசுசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினை.

இவை நான்கும் அராகம்.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றமவ்
வரும முருவமு மகன்று நின்றனை.
தோல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

இவை யிரண்டும் நாற்சீரீரடி யம்போதரங்கம். (பேரெண்)

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினே.
பென்னலம் விழைந்தவர் பொருளு மாயினே.
இன்னலம் விழைந்தவர்க் ஈன்பு மாயினே.
மெய்நலம் விழைந்தவர் வீடு மாயினே.

இவை நான்கும் நாற்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (அளவெண்)

முத்தொழிலின் வினைமுத னீ.
முவர்க்கு முழுமுத னீ.
எத்தொழிலு மிறந்தோய் நீ.
இரவாத தொழிலினே நீ.
இருவிசம்பின் மேயோய் நீ.
எழின்மலரின் மிசையோய் நீ.
அரவணையிற் றயின்றோய் நீ.
ஆலின்னீ முமந்தோய் நீ.

இவை எட்டும் முச்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (இடைபெண்)

பெரியை நீ. சிறியை நீ. பெண்ணு நீ. ஆணு நீ.
அரியை நீ. எனியை நீ. அறமு நீ. மறமு நீ.
வின்னு நீ. மன்னு நீ. வித்து நீ. விளைவு நீ.
பன்னு நீ. பயனு நீ. பகையு நீ. உறவு நீ.

இவை பதினாறாம் இருசீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (சிற்
றெண்).

என வாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

கற்பனை கழன்ற நின் பொற்கழ லிறைஞ்சதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத தவழ்தரத்
சண்முகிற் குலங்க டாழ்வறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமும்
கீழ்மே றருவ லாரழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்ஈமயை யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றகிழ வோனே.”

(53)

இது ஏழடி நேரிசை யாகிரியச் சுரிதகம்.

இவ்வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் தரவு
முதலிய ஆறு உறுப்புங் குறைவின்றி வந்தன.

(2). அம்போதரங்க வொத்தாழிசை.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா மேற் சொ
ல்லப்பட்ட தாழிசை முதலிய ஆறனுள் அராகமொழிந்த
ஐந்து உறுப்பையுங் கொண்டவரும், இதற்குதாரணம் மேற்
காட்டிய வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அராக
மொழித்துக் காண்க.

(3). நேரிசையொத்தாழிசை.

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா தரவு முதலிய ஆற
னுள் அராகம் - அம்போதரங்க மொழிந்த நான்குறுப்பை
யுங் கொண்டவரும், இதற்குதாரணம் மேற் காட்டிய வண்
ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் அராகத்தையும் அம்
போதரங்கத்தையு மொழித்துக் காண்க.

2. வெண்கலிப்பா.

54. வெண்கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்வாறு
வரும்?

வெண்கலிப்பாவும்து - கலிவெண்பாவுமென இருவகைப் படும்.

(1). வெண்கலிப்பா.

அவற்றுள், வெண்கலிப்பா கலித்தளை விரளி ஈற்றடி முச்சீரான் முடியும்.

உ-ம். “கேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுடிசைதுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யுந்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சுடையெம்பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக்கொசிந்தொல்குமருங்குலவா
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமா
லவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்ற லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.”

(54)

(2). கலிவெண்பா.

கலிவெண்பா வெண்டளை தழுவி ஈற்றடி முச்சீரான் முடியும்.

உ-ம். “சுடர்த்தொடது கேளாய் தெருவில்யா மாடு
மணற்சிற்றிற் காலிற்சிதையா வடர்ச்சியபொற்
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லுளை
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கண்ணை
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்ற னெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி கலியத் தெருமத்திட்
டன்னு யிவனொருவன் செய்ததுகா னென்றேனு
வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா

ஹண்ணுநீர் விக்கிளு நென்றேளு வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழிசது நீவமற் றெண்ணைக்
கடைக்கண்ணற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்.” (55)

3. கொச்சகக்கலிப்பா.

55. கொச்சகக் கலிப்பா எத்தனை வகைப்படும்? எவ்
வாறு வரும்?

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, தரவினைக் கொச்சகக் கலி
ப்பா, சிஹிழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பஹிழிசைக்கொச்
சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என இருது
வகைப்படும்

(1). தரவு கொச்சகம்.

அவற்றுள், தரவுகொச்சகக்கலிப்பா தரவு ஒன்று பெ
ற்று வருவதாம்.

உ-ம். “அஞ்சம் போனடை.....நெஞ்சே” (9)

இது இவ்வாறு தனித்து வருதலன்றித் தனிச்சொல்
லுஞ் சரிதகமும் பெற்று வருதலுமுண்டு.

(2). தரவினைக் கொச்சகம்.

தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா இரண்டு தரவைக் கொ
ண்டு வருவதாம்.

உ-ம். “வடிவுடை நெடுநாடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாங்
கொடிபடு வரைமார்பிற் கூடலார் கோமானே.”

இது தரவு.

என வாய்க்கு.

இது தனிச்சொல்.

துணைவனோத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தெரடர்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ரருளுமே விதுவிதற்கோ மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரே.

இது தரவு.

உதனால்.

இது தனிசொசொல்.

செவவாய்ப் பேதை யிவடிந்த்

தெவவா ருக்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே.' (56)

இது சுரிதகம்.

இது இடை யிடையே தனிசொசொற்பெற்று ஆசிரியக்
சுரிதகத்தான் முடிந்தது.

(3). சிஃருழிசைக் கொச்சகம்.

சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா சில தாழிசை
ளோடு பிறவுறுப்புக்களையுங் கொண்டுமரும்.

உ-ம். “பருஉத்தடக்கை மதயாணைப் பணையெருத்தின் மிசைத்
[தோன்றி
ருருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னா புடை
[கு
படைப்பரிமான் றேரினோடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தாணை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே

இது தரவு.

ஆக்கொருசார்

உச்சியாரக் கிறைவனா யுலகமெலாய் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனைப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே.

ஆக்கொருசார்

அக்கால மணிசிரைகாத் தருவரையாற் பணிதலித்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சக்கிரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே.

ஆங்கொருசார்

மிக் கொண்ட பகைதணிப்பான் மாதத்திந்து மயங்காச்செங்
கோலகொண்ட சேவலங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே,

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

ஆஃதான்று

இது தனிச்சொல்.

கோடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்கைக் கோமா
னின்புக ழொருவன் செம்பூட் சேள
யென்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானு
மைவரு ளொருவனென் றறியலாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.”

இது சுரிதகம்.

இது தனிச்சொல் இடையிடைபெற்று ஒரு தரவும்
மூன்று தாழிசையுஞ் சுரிதகமுங்கொண்டு நேரிசையொத்
தாழிசைக்கலியிற் சிறிது வேறுபட்டு வந்தது.

(4). பஃருழிசைக் கொச்சகம்.

பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா பல தாழிசைகளோடு
மற்ற உறுப்புக்களையுங் கொண்டு வரும்,

உ-ம். “தண்மதியேர் முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடனிறையு முடன்றனர முன்னுட்கட்
கண்மதியொப் பிலவயின்றிக் காரிகையை நிறைகவாந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தகின் பேரருளும் பிறிதாமோ.

இது தாவு.

இனகல மிவன்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தனநல முகைவெண்பற் குழ்குழ றனர்வாளோ,

தகைநல மிவள்வாடத் தருன்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
உணைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் வீருப்பாளோ.

அணிகல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணிகல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ.

நாம்பிரியே மினியென்று நறுதுதலைப் பிரிவாயேல்
ஒம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ.

குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றளித்த வருண்மொழியா வருளுவது மருளாமோ.

சில்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சே றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்.

அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்

பெரும்பெற லரியன வெறுக்கையு மற்றே.

அதனால், விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் கிறிதே.”

இது சுரிதகம்.

இது நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசை ஆறும்,
தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த பஃறா
ழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

(5). மயங்கிசைக் கொச்சகம்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும்
ஆறு உறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
பலவாறு மயங்கிவரும்.

உ-ம. “மணிகிளர் செடுமுடி மாயவனுங் தம்முனும்டோன்
 றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றமால்
 துரைவிவந் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
 துரைநயந் திரைகூரு மேமஞ்சா றுறைவகேள்.
 மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
 கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
 விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
 தெழுமுநீர் பரந்தொடூரு மேமஞ்சா றுறைவகேள்.

* இவை யிரண்டுந் தரவு.

கோடிபுரையு துறைதுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோள்
 தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால்.

கண்கவரு மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோ
 டெண்பணிநீ ருக்ககண்டுந் திரியலனே யென்றியால்.

நீர்பூத்த கிரையிதழ்க்க ணின்றொசிந்த புருவத்தோள்
 பீர்பூத்த துதல்கண்டுந் திரியலனே யென்றியால்.

கணைகுரல்யாற் றிருகரைபோற் கைகில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
 நினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்.

விழ்சுடரி நெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
 தாமுமென் னிலைகண்டுந் தாங்கலனே யென்றியால்.

கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
 புலப்புமென் னிலைகண்டுந் போகலனே யென்றியால்.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

அதனால்

இது தனிச்சொல்.

அடிப்பயி லிறம்பி னெடுப்பணை மிசைதொறுங்
 கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு.

சேறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லீளையவர்
 சேறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில்.

அரசடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைவரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்.
புலங்கொளி யவிர்சுட ரிலங்கொளி மலர்தொறுங்
கலந்தெறி காலொடு புலம்பின பொழில்.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடா அது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிப்பாய்மன்
கெடா அது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ
ஒல்லாது கழலுமென் னொளிவளையுந் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.
தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிப்பாய்மன்
நிகராது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ.
மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுரையாய்
தறவாத தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.
காதலார் மார்பின்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
எதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுரையாய்.
இணைபிரிந்தார் மார்பின்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
தூணைபிரிந்த தமருடையேன் றயர்தீரு மாறுரையாய்.

இவை ஆறுந் தாழிசை.

எனவாக்கு

இது தனிச்சொல்.

பகைபோன் தததுறை பரிவாயின குறி
நகையிழந் ததுமுகம் நனிநாணிற் றுளம்
தகை யிழந்தன தோள் தலைசிறந்தது துயர்
புகை பரந்தது மெய் போறையாயிற் றென்னுயிர்
இவை இருசீர் ஓரடி பெட்டம் போதரங்கம்.

அதனல்

இது தனிச்சொல்.

தினையது தினையால் அனையது பொழுதால்
 தினையல் காழி தோழி தொலையாப்
 பனியொடு கழிக வுண்கண்
 என்னொடு கழிகவித் துன்னிய நோயே."

இது சுரிதகம்.

இது தரவிரண்டும் தாழிசையாறும் தனிச்சொல்லும்
 அராகம என்னும் பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும் தனிச்சொ
 லலும் இருசீரீரடியெட் டம்போதரங்க வுறுப்பும் பெற்று
 கானகடி யாசிரியச சுரிதகத்தாலிற்றுக் கலிக்கோதப்பட்ட
 ஆறுறுப்பும் மிக்கும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் உறழ்ந்தும்
 மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

56. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவிற்கு உறுப்பாக
 வருந் தரவு தாழிசைகளுக்கு அடிவரையறை யாமாறெ
 னனை?

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா அம்போதரங்க
 வொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு ஆறடியால்வரும்.
 மறறைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு மூன்றடி முதலிய பல
 அடிகளால் வரும்.

தாழிசை யொன்றற்கு அடி இரண்டேனும் மூன்றே
 னும் நான்கேனும் வரும்.

க லி ப் ப ர வி ன ம்.

1. கலித்தாழிசை.

57. கலிப்பாவினம் மூன்றனுட் கலித்தாழிசை எவ்
 வாறு வரும்?

இரண்டுமுதலிய பன் அடிகளால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடி-
தம்முள் அளவொத்து நிற்பத் தனித்தேனும் ஒரு பொருள்
மேல் மூன்றடுக்கியேனும் வரும்.

உ-ம். “இருகூற் றருகத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
யொருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
யொரு கூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றற் தோற்றப் புலமபேல் வாழி மடநெஞ்சே.”

இது ஈற்றடி மிகுந்து தனித்துவந்த நான்கடிக் கலித்
தாழிசை.

“பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.”

எனச் சிறுபான்மை ஏனையடிகள் ஒவ்வாது வருகலு முண்டு.

“கேல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

பூத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னா
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

ஆங்கற் பகக்கன் நளித்தருளுந் தில்லைநனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.”

இது ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி ஈற்றடி மிக்
வந்த கலித்தாழிசை.

2. கலித்துறை.

53. கலித்துறை எவ்வாறு வரும்?

ஐஞ்சரடி நான்கினைக் கொண்டு வரும்.

உ-ம். “யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுந் கைதையு மெல்லாந் கரியன்றே.”

3. கலிவிருத்தம்.

59. கலிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும?

நாற்சீரடி நான்கினைக் கொண்டுவரும்.

உ-ம். “வேய்சீல் நீடிய வெள்ளி விலங்கவி
ஞய்தவி னெண்சுட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தவி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
னீதலை சென்றுரை நீங்கடை காப்போய்.”

என வரும.

60. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவினுங் கலித்துறையி
னும் வேறுபட்டுவருங் கலிப்பாவுங் கலித்துறையுமுளவோ?

உளவாம். அவை கட்டளைக்கலிப்பாவுங் கட்டளைக்கலித்
துறையு மெனப் பெயர்பெறும்.

4. கட்டளைக் கலிப்பா.

இது முதற்கண் மாச்சீர்பெற்று நாற்சீரான் வருவது
அரையடியாகவும், அஃது இரட்டி கொண்டது ஓடியாக
வும், அவ்வடி நான்கு கொண்டு வரும். அரையடிக் கெழுத்
து முதலசை நேராயிற் பதினொன்றும், நிரையாயிற் பன்
னிரண்டுமாம்.

உ-ம். “சொல்லி னீரிவ ராசைப்பட் டாரென்று

சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டடையையோ
புல்லு வாரெவ் விதத்தினு மென்றுளம்
பூரித் தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்

செல்லு லாம்பொழிற் கூவ நகருறை
 இருவிற் கோல ரினுமரு னாமையா
 லல்ல தேத திகம்பர ரென்பொரு
 னுறையின் வன்கண்ண ராவரென் மட்டுமே.”

5. கட்டளைக் கலித்துறை.

இது முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழைபாமனிற்பக்
 கடையொருசீரும் விளங்காயாகி வரும் ஐஞ்சீரடி நான்கு
 கொண்டு வரும்.

அது விளங்காயாய் வருவதன்றிச் சிறுபான்மை வேறு
 பட்டும் வரும்.

ஓரடிக் கெழுத்து முதலசை நேராயிற் பதினாறும் நிரை
 யாயிற் பதினேழுமாம்.

உ-ம். “சிலைமலி வாணுத லெங்கைய தாக மெனச்செழும்பூண்
 மலைமலி மார்பி லுதைப்பத்தந் தான்றலை மன்னர்தில்லை
 யுலைமலி வேற்படை யூரனிற் கன்வரில் லென்னவுன்னிக்
 கலைமலி காரிகை கண்முத்த மலை கலுழந்தனவே.”

என வரும்.

வஞ்சிப்பா.

61. வஞ்சிப்பாவின் இலக்கணம் யாத?

பெரும்பாலுந் தந்தளையுஞ் சிறுபான்மை பிறதளையுந்
 தழுவி இருசீரடியாலேனும் முச்சீரடியாலேனும் மூன்றுமுத
 லிய பல அடிகளைக்கொண்டு தனிச்சொற் பெற்று அகவந்
 சுரிதகத்தான் முடிவதாம்.

1. குறளடி வஞ்சிப்பா.

உ-ம். “பூந்தாமரைப் போதலமரத்.
 தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்

வளவயவிடைக் களவயின்புகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு
மனைச்சிலபிய மணமுரசொலி
வயற்கம்டலைக் கயலார்ப்பவும
காஞம்
மகிழ் மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லாளுப் பெருவண் மையனை.”

2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

உ-ம். “எறிலெண்டிரைக் கடல் சூழ்புலி யெளிதெய்தினு
மிறவந்துடைப் பொழுதும்ந்நிட லுளதென்னினு
மறிவினறிதத் துயர்ந்தோர்படி நிகசகின்றிலா
அதனால்
மூன் வரு மின்பினு முறைப்பட காடிந்
மின் வரு மிடர் மிகப் பெரிதா மெனவே.”

வஞ்சியினம்.

1. வஞ்சித்தாழிசை.

62. வஞ்சியினம் மூன்றனுள் வஞ்சித்தாழிசை எவ்
வாறு வருய்?

இருசீரடி நான்கு கொண்டது ஒருபொருள்மேல் மூன்
றடுக்கி வரும்.

உ-ம். பிணியென்று பெயராமே
துணியின்று தவஞ் செய்வீ
ரணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்ற பணியீரே.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்

நன்மன்ற லுமைபாகன்
 பொன்மன்று பணியீரே,
 ஐரிதென்று பெயர மே
 கரைநின்று தவஞ்செய்வீ
 ருருமன்ற லுமைபாகன்
 றிருமன்று பணியீரே.’

2. வஞ்சித்துறை.

63. வஞ்சித்துறை எவ்வாறு வரும்?

இருசீரடி நான்கு கொண்டு வரும.

உ-ம். “பேரறி வன்னுன்
 சார விருந்த
 ஞ்ரினு மில்லென்
 ரு! விகழ்தே.”

3. வஞ்சிவிருத்தம்.

64. வஞ்சிவிருத்தம் எவ்வாறு வரும்?

முச்சீரடி நான்கு கொண்டுவரும்.

உ-ம். “சாந்த னோதய தாழ்மொழி
 காய்ந்த வேலிந காநிலும்
 போந்த போன்று புகுந்திட
 மாந்த ராகுல மன்னினார்.”

மருட்பா.

65. மருட்பா எவ்வாறு வரும்?

மருட்பா, புறநிலை வாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை
 வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉவென்னும் நான்கு பொருள்
 மேலும் வெண்பா முதலாக ஐசிரியப்பா ஈறாகவருவனவாம்.

அவற்றுள் கைக்கிளை மருட்பாவி, னீற்றில் வரும் ஆசிரியம
இரண்டேபடியினதாய் அவ்விரண்டடியுள்ளும் ஈற்றபலடி
முச்சீர்தாய் வரும்.

1. புறநிலைவாழ்த்து.

உ-ம். “தேன்ற விடைபோழ்ந்த தேனார் நறுமூல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோனார்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்காப்ப - வென்றார்
சீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.”

இது வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்பப் பழிதிர் செல்வ
மோடொருகாலைக் கொருகாற்சிறந்து பொலிக வென்றமை
யாற் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

2 கைக்கிளை.

உ-ம் “தீருதுதல் வேர்வரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.”

இது துணிதலை துதலிப வெருதலைக் காமமாதலாற்
கைக்கிளை மருட்பா. இதனுள் ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய்
அவற்றுள்ளும் ஈற்றபலடி முச்சீராய் வருவது காண்க.

3. வாயுறை வாழ்த்து.

உ-ம். பலமுறை யோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட சிகரிவார் டாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா

விலங்கு மெறிபடையும் வீரமு மன்புங்
 கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
 பொலன்செய் புனைகலனோ டிவ்வாற னாலும்
 விலங்கி வருங்கூற்றை விலக்கலு மாகா
 தனைததாத னீயிருங் காண்டிர் நினைத்தக்க
 கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
 தேறிகீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றாமே.”

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறை வாழ்
 த்து மருட்பா.

4. செவியறிவுறாஉ.

உ-ம். “பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
 கொலயானை த தேரொடுங் கோட்டந்து கல்ல
 தலையாலங் காண் பொலியத் தொலையப்
 படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
 ஆழி நிமிர்ந்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞன்று
 மீர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
 யுடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
 வருங்கா லுழுவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
 மழுவ ரிழைக்கும் வரைக்கா னிதியீட்டம
 காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
 அமைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெளவல்
 இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
 மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
 மறப்பற மாக மதுரையா ரோம்பும்
 அறப்புற ாசைப்பட்டேற்க வறத்தால்
 அனவயார் கொடுநாத் திருத்திநவையாக
 நடடார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
 செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்

கற்றூர்க் கிணஞிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுதிச்
செற்றூர்ச் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறைக்கு மறிவனாய் மற்றும்
இவையிவை வீயா தொழுதி னிலையாப்
பொருகடலாடை நிலமகன்
ஒருகுடை நீழற் றஞ்சுவண் மன்னே”

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுதுதல்
கடனென அரசர்க் குரைத்தமையாற் செவியறிவுறா உரு
டபா.

நூற்பா.

66. நூற்பா எவ்வாறு வரும்?

சில்வகை பெழுத்துக்களாலாகிய சொற்றொடராய்ப்
பல்வகைப் பொருள்களை விளக்கித் திட்பமும் துட்பமும்
அடைந்துவரும்.

உ-ம், “எழுத்தெனப்படுவ

அகரமுத

னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப

சார்ந்து வரன் மரபின் மூன்றலக கடையே”

என வரும்.

கூனீ.

67. கூனென்ப தென்னை?

வெண்பா முதலிய செய்யுட்களின் முதலடியில் ஒரோ
விடத்துப் பொருள் படத் தனித்து நிற்பது கூனாம். அது உ
ஞ்சிப்பாவின முதற்கணன்றி இடையிலும் இறுதியிலும்
வரும்.

உ-ம்.

“உதுக்காண்

சுரத்தானா யண் ளகச் சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானாப் பல்புகழைப் பாடி,”

எனவும்,

“அவற்றிள்,

அ இ உ எ ஏக் குறிலைந்தே”

எனவும் வரும.

யாப்பிலக்கணம்.

முற்றிற்று.

